

A Győri ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1314-0/2014	
Alkotmánybíróság 2014 JÚL 21.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
015 Budapest	P-1
Dátum: 35-45. 1+2 db	

Erkeztetés módja: személyesen, kézbesítővel, küldvény,
postánva, mailen, faxon érkezettErkezett: **2014 JÚL 14.**Az ügyirat száma: **30.K.27.150/2012**Példány: **3** Mell.: **AK3 + 1 ür. megval**
db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője ()
útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata tárgyában hozott Kfv. VI. 35.121/2013/8 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az indítványozónak az Alaptörvény **XII. cikk (1) bekezdésében foglalt vállalkozási szabadsághoz való jogát, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, és a XXX. cikk (1) bekezdésében foglalt arányos közteherviseléshez fűződő alkotmányos alapjogát** és a fentiek eredményeként a **XV. cikk (2) bekezdésében meghatározott megkülönböztetés tilalmát** is.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítványozó, mint felperes a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóság alperes ellen indított perében Győri Törvényszék 30.K.27.150/2012/6. számon hozott ítéletet, mely ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A Kúria Kfv. VI. 35.121/2013/8 számú ítéletét az indítványozó jogi képviselője részére 2014. május 12-én kézbesítette postai úton.

2. Indítványozó az Abtv. 51. § (1) bekezdése szerint érintett személynek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjeszti elő alkotmányjogi panaszát.

3. Az elsőfokú adóhatóság az indítványozó felperesnél 2006. február 11. és 2008. december 31. közötti időszakra bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett, melynek eredményeként felperest 141.473.000,- Ft adóhiány és járulékai megfizetésére kötelezte, alapvetően azzal az indokkal, hogy felperes nem a részére számlát kiállító egyéni vállalkozóval, hanem a termelőkkel kötött adás-vételi szerződéseket, így a kiállított számlák nem alkalmasak az áfalevonási jog érvényesítésére, mert fiktívek.

A felperes fellebbezése folytán az alperes jogelődje helybenhagyta az elsőfokú határozatot, mely miatt felperes a Győri Törvényszéktől kérte a határozatok hatályon kívül helyezését, melynek a törvényszék csatolt ítéletében eleget is tett, megállapítva, hogy az adóhatóság helytelenül értelmezte az uniós és az azon alapuló magyar áfa szabályozást, amikor arra alapítottnan tagadta meg felperes adólevonási igényét, hogy a számlakibocsátó nem tudta igazolni az eladott terménye felett megszerzett tulajdonjogát.

A jogerős ítélet ellen alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a kereset elutasítását kérte. A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletében a Győri Törvényszék a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét teljes körűen elutasította, arra való hivatkozással, hogy felperes és az áfalevonás alapjául szolgáló számlákat kibocsátó személy között ügynöki szerződés jött létre, ezért az adólevonás alapjául szolgáló számlák hiteltelenek.

3.1. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti indítványozó vállalkozáshoz való jogát. A Kúria ítélete az áfalevonási jog gyakorlásának feltételeként, indítványozóval szemben egy olyan kritériumot, nevezetesen annak vizsgálatát, hogy a felek közötti ügylet milyen szerződésnek vagy jogcímenek minősül, állított fel, mely nem szerepel az ügylet idején hatályos magyar és európai jogi normákban. Sem a Kúria által felhívott 2006/112/EK irányelv (HÉA irányelv), sem pedig az 1992. évi LXXIV. tv. (Áfatv.) nem írja elő, hogy a számlában a felek közötti ügylet pontos, magánjogi jogcímét is meg kell jelölni, és azt sem, hogy ennek hiányában, vagy pontatlanság esetén nincs helye a felszámított Áfa levonásának. Az Európai Unió Bíróságának ismert C-80/11. és C-142/11 számú egyesített ügyekben hozott ítélete, valamint a C-324/11. számú ítélet is ennek megfelelően megállapítja, hogy az adólevonási jog azzal az indokkal nem tagadható meg, hogy a számlakibocsátó nem tudta igazolni az eladott termények felett megszerzett tulajdonjogát. A Kúria azzal is korlátozta indítványozó vállalkozáshoz való jogát, hogy a HÉA irányelv 9. cikkében meghatározott adósemlegesség elvét sem vette figyelembe.

A Kúria ezen panasszal megtámadott ítéletében azonban korlátozta az indítványozó áfalevonási jogát, mellyel az indítványozót akadályozta vállalkozásának vitelében, ebből következően a vállalkozási szabadságában, hiszen nem jutathatott hozzá a levonható

141.000.000,- Ft összegű adójához és járulékaihoz, mely minden vállalkozásnak fizetési nehézségeket okoz. Indítványozó esetében pedig felszámoláshoz is vezetett.

3.2. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti az indítványozó tisztességes tárgyaláshoz való jogát. A Kúria ítéletének indokolása nem tér ki felperes felülvizsgálati ellenkérelmének legfontosabb részeire, így annak 1. és 2. pontjában foglaltakra, ezen kívül is csak az alperes álláspontját alátámasztó bizonyítékokat veszi figyelembe. A számlakibocsátó személy tanúvallomását is eltorzítva közli, úgy tekinti, mintha a bizományost megillető jutalék, melyről a tanú a tárgyaláson nyilatkozott, azonos lenne az ügynöki díjjal. Indítványozó szerint tisztességtelen a Kúria eljárása abból a szempontból is, hogy az adólevonáshoz benyújtott számlákban szereplő adásvételi szerződések létrejöttét igazoló okiratok és tanúvallomások létezését elhallgatja. Felperes hivatkozott [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a, [REDACTED] t [REDACTED] [REDACTED], melyek a feladó (a számlák kibocsátója) rendelkezési jogát, ebből következően tulajdonjogát igazolják. Indítványozó szintén tisztességtelennek tartja, hogy a Kúria azt az alperes által sem vitatott tényt sem vette figyelembe, hogy a számlakibocsátó által kiállított számlák ellenértékét felperes megfizette, és az árut is kiszállította külföldre, melyek következtében HÉA irányelv 167. cikke értelmében „[a]z adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik” így az adólevonás nem volt jogalap nélküli.

3.3. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti az indítványozó arányos közteherviseléshez való jogát. A Kúria ítélete az indítványozó adózót megakadályozza abban, hogy csak a jogszabályok által számára előírt adókötelezettségét teljesítse, hiszen járulékokkal együtt, mintegy 200.000.000,- Ft többlet közterhet kell fizetnie, mely meghaladja a gazdaságban való részvételi szintjét és teher bíróképességét is. Az általános forgalmi adó alapja ugyan az adózó által teljesített termékértékesítés ellenértéke, melyből számított adóból azonban levonható az az adóösszeg, melyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany rá áthárított. Ha a Kúria ítélete ezt a levonhatóságot az európai és a nemzeti normákkal ellentétesen korlátozza, úgy indítványozót adózót közvetett módon, de több adó viselésére kötelezi annál, mint arra az arányos közteherviselésnél fogva köteles lenne.

3.4. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti az indítványozó és a külföldi gazdálkodó szervezetek közötti megkülönböztetés tilalmát. A Kúria ítélete a fenti 3.1.-3.3. pontokban kifejtettek alapján indítványozóra, mint magyarországi vállalkozásra más, hátrányosabb adózási szabályokat állapított meg, mint HÉA irányelvet, nem a Kúria értelmezése szerint alkalmazó, vagy nem a magyar joghatóság alá tartozó vállalkozásokra. Ugyanis a vállalkozás szabadsága, a tisztességes eljárás elve és az arányos közteherviseléshez való megkülönböztetés nélküli jog sérül abban az esetben, ha a Kúria döntései során az Európai Unió Bíróságának ítélkezési

gyakorlatával ellentétes döntéseket hoz, így más tagállamban az adóalanyok más, számukra kedvezőbb feltételekkel gyakorolhatják adólevonási jogukat, mint az indítványozó.

4. Az indítványozó az ügyvel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, hiszen a felülvizsgálati kérelem alapján hozott ítélettel szemben már nincs jogorvoslatra lehetőség. Az ügyben az indítványozó nem kezdeményezett perújítást.

Kelt: Győr, 2014. július 11.

Tisztelettel:

Indítványozó képviselőjében:

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (két ítélet)